

In de ban van Don Juan

Iris (15) is al jaren jaloers op haar zus Anna (17), die superveel aandacht krijgt van jongens en altijd wel een vriendje heeft. Ze heeft zelfs geen zin in de vakantie in Spanje, omdat ze bang is dat wéér geen enkele hunk haar zal zien staan. Maar het wordt een héél andere zomer dan ze had verwacht...

Lekker lezen...

Toet! Toet! Met een schok schrik ik wakker van het geluid van de claxon van onze auto. 'Niets aan de hand schatje, ik moest alleen even een boer waarschuwen die iets te veel op de weg stond met zijn tractor.' Paps glimlachende gezicht kijkt me aan vanuit de achteruitkijkspiegel. Ik probeer ook een lachje op mijn lippen te toveren, mijn vader kan er immers niets aan doen dat ik opzie tegen de vakantie, maar het gaat met moeite.

Op mijn horloge zie ik dat we alweer tien uur in de auto zitten. Het wordt ook warmer en warmer en uit het bergachtige landschap leid ik af dat we nog door Frankrijk rijden. Over een uurtje of vijf zijn we als het goed is bij camping Torre del Sol, aan de Spaanse kust. Vorig jaar hebben we daar ook een stacaravan gehuurd, bijna drie weken lang. Van tevoren had ik er toen veel zin in, maar het is anders gelopen dan ik had gehoopt. Ik kijk schuin naast me, naar de veroorzaker van mijn rotgevoelens tijdens die vakantie. Anna, mijn zus van bijna zeventien. Anderhalf jaar ouder dan ik en voor mijn gevoel honderd keer mooier. Blond, blauwe ogen en superslank. Kortom, Miss Perfect. De Spanjaarden konden vorig jaar geen genoeg van haar krijgen. Pap moest zelfs een of andere Don Juan bij onze caravan vandaan jagen. Die jongen stond de hele tijd maar te wachten tot An naar buiten zou komen, maar zij zat niet bepaald op hém te wachten. Haar hart was al veroverd door Lex, een Groningse hunk die ze bij het zwembad had ontmoet. Na de zomer is hij nog twee weekenden naar ons huis gekomen, maar daarna werd An verliefd op iemand anders.

Toen mijn ouders aan ons vroegen of we het leuk vonden om dit jaar weer naar Torre del Sol te gaan, hoopte ik vooral dat Anna's verkering van thuis aan zou blijven, zodat ze zich in Spanje zou moeten inhouden. Helaas heeft mevrouw haar relatie vorige week uitgemaakt. Ze wilde zich toch nog niet zo 'binden'. Yeah right, ze wist gewoon dat ze de vakantieverleidingen van buitenlandse jongens deze zomer niet zou kunnen weerstaan.

Ik had vorig jaar geen enkel vriendje, en ook in Nederland heb ik er nog nooit eentje gehad. Ik heb zelfs nog nooit gezoend. Als Anna dat zou weten, zou ze me er denk ik elke dag mee pesten, vandaar dat ik maar heb verzonnen dat ik vorig jaar tijdens het uitgaan een keer met een jongen uit een andere stad heb gekust.

Terwijl ik alles zo zit te overdenken, en pap, mam, Anna en ik richting onze vakantiebestemming rijden, kijk ik opzij en zie dat mijn zus onschuldig met haar ogen dicht naar muziek op haar mp3-speler ligt te luisteren.

'Jeez Iris, wat zit je naar me te kijken?!' Ik schrik op uit mijn overpeinzingen en staar in Anna's kwade gezicht. 'Rustig maar hoor, ik zat gewoon te staren. Niet alle ogen zijn altijd alleen maar op jou gericht!' antwoord ik. Terwijl ik mijn hoofd omdraai, valt me op dat mam een veelbetekenende blik van verstandhouding wisselt met pap. 'Kunnen jullie niet eens wat liever zijn tegen elkaar?' heeft

mama vanochtend al een paar keer verzucht. Helaas, dat lukt mij niet. Ergens diep vanbinnen weet ik wel dat het pure jaloezie is, maar ik kan Anna de laatste jaren gewoon niet meer uitstaan. Zij lijkt het meest op mam, die is ook blond en slank, en als we met haar in de stad lopen, zijn er nog steeds bouwvakkers die naar haar fluiten. Ik kijk op papa, met mijn bruine haar, stevigere bouw en slechte ogen die geen lenzen kunnen verdragen, zodat ik niet zonder bril kan. Boys kijken automatisch het eerst naar mijn zus en vervolgens hebben ze alleen nog maar belangstelling voor haar. Ik ben trouwens ook te verlegen voor een vriendje. Anna heeft babbels, vergeleken met Miss Perfect ben ik een grijs muurbloempje. Kortom, er zit voor mij weinig anders op dan hopen dat deze vakantie anders zal lopen dan die van vorig jaar. Ik heb wel een supergave nieuwe roze bikini, wie weet gaat dat helpen...?

'Where do you come from?' Twee vrolijke groene ogen in een gezicht vol zomersproetjes kijken me aan. We zijn sinds drie dagen op onze Spaanse camping en ik zit langs de rand van het zwembad, met mijn benen in het water, te kijken hoe mijn moeder met nog een stel andere vrouwen een aerobics volgt van een 'animateur'. 'Eh... from Holland', zeg ik. Het meisje naast me begint te lachen. 'O, ik ook. Dat scheelt, want mijn Engels is niet zo best!' Ze stelt zich voor als Mirjam en vertelt dat ze vijftien is, net als ik. Ze heeft dezelfde zwarte haarkleur als Melissa, mijn beste vriendin in Nederland, en haar gezicht doet me ook een beetje aan haar denken. 'Die vrouw die maar niet in het ritme komt, dat is mijn moeder.' Mirjam wijst naar een dame van een jaar of vijftig in een sportief pakje, die duidelijk moeite heeft om te aerobices op de maat van de muziek. 'Ze had het liefst gewild dat ik ook zou meedoen, maar op zo'n suffe manier sporten op de camping met een groep vrouwen die allemaal boven de veertig zijn, daar begin ik niet aan.' Mirjam en ik proesten het tegelijkertijd uit.

'Mijn moeder staat daar en zij probeerde mij ook over te halen', wijs ik mama aan. Terwijl we kijken naar onze moeders die braaf proberen de instructies van de aerobicslerares op te volgen, kletsen we al snel over van alles en nog wat. Mirjam vertelt dat ze enig kind is en dat ze dat vooral op vakantie best saai vindt. Ik leg uit dat ik dan wel een oudere zus heb, maar dat dat ook niet alles is. 'Zullen we vanavond samen naar de disco gaan?' vraagt Mirjam. Ik aarzel even. Op de informatieborden aan de ingang van de camping had ik al gezien dat er vanavond disco is voor 'teenagers' vanaf twaalf jaar. Aan de ene kant lijkt het me hartstikke leuk. In mijn kamer, als er niemand kijkt, dans ik altijd dat het een lieve lust is. Aan de andere kant ben ik bang dat ik me niet meer durf te bewegen als er allemaal onbekenden naar me kijken. En dat ik alleen maar jaloezie zal worden en een rotgevoel krijg als alle aandacht weer eens uitgaat naar Anna. Zij zei vanochtend namelijk meteen dat ze vanavond ook gaat. 'Waarom twijfel je, we zijn sowieso met z'n tweeën, dat is toch leuk?' Mirjam kijkt me

zogenaamd smekend aan en daar kan ik niet tegenop. 'Oké, ik ga mee', zeg ik. 'Kom jij me om acht uur ophalen? Ik slaap in een tentje bij de achterste caravan op veld C.' Mirjam knikt en loopt dan naar haar moeder, die haar wenkt. De aerobics is afgelopen en zij gaan een stadje in de omgeving bezoeken. Al is het dan met een meisje, ik heb in ieder geval mijn eerste date van deze vakantie, grinnik ik in mezelf.

'Iris?' Voorzichtig steekt Mirjam haar hoofd om de deur van de caravan waar mijn ouders in slapen. 'Yep, je bent bij de juiste villa!' lech ik. 'Ik moet alleen nog even wat lipgloss opdoen.' Ik bekijk mezelf aandachtig in mijn spiegelletje. Shit, de pukkel op mijn neus is nóg roder geworden. Vanmiddag viel-ie nog wel mee, al voelde ik al dat het op die plek in mijn gezicht wel eens kon misgaan. 'Vlug gris ik Anna's make-uptasje van een tuinstoel en zoek haar camouflagestift.

'Is je zus al weg?' vraagt Mirjam. 'Ja, ze heeft vanmiddag bij het zwembad een Duitse jongen ontmoet en daar is ze nu eerst een strandwandeling mee aan het maken. Daarna komen ze waarschijnlijk ook naar de disco', zucht ik.

'Heb jij wel eens een vriendje gehad?' vraagt Mirjam nieuwsgierig. 'Eerlijk gezegd niet, nee', mompel ik. Mirjam is zo aardig, ik heb geen zin om tegen haar te liegen. 'Join the club, ik ook niet', roept ze. Al heb ik haar pas een keer een kwartiertje gezien, het lijkt op een of andere manier net alsof we elkaar al veel langer kennen en ik vermoed dan ook dat we heel goede vriendinnen kunnen worden. 'Doit gezoend?' Over mijn spiegelletje zie ik dat Mirjam bloost van haar eigen vraag. 'Ook al niet', zeg ik. 'Ik ook pas één keer, hoor, en dat was niet eens met een leuke jongen. Ben je nou eindelijk klaar, je ziet er echt mooi uit, hoor!' Ik besluit dat mijn nieuwe vriendin gelijk heeft, klap mijn spiegelletje dicht, pak mijn spijkerjasje en loop achter haar aan naar buiten. Als we naar het begin van de camping wandelen, valt de schemering net in. De kleine, ouderwetse lantaarnpaaltjes die het hoofdpad verlichten, springen aan. Aan de omgeving zal het in ieder geval niet liggen hoe deze vakantie op liefdesgebied verloopt. Die is romantisch genoeg...

Het is druk in de disco. Of nou ja, disco is eigenlijk een groot woord. Het feest vindt plaats in een soort grote partytent die versierd is met geelgroene slingers en tientallen fel flinkerende lampjes. Er is een houten, verrijdbare bar en een muziekinstallatie neergezet en een vet housenummer schalt uit de vier grote zwarte boxen in de hoeken van de tent. We staan nog geen vijf minuten te dansen - doordat ik niet alleen ben, durf ik wel - als we een stem achter ons horen. 'Hello girls, my name is Juan, how are you?' Mirjam en ik schrikken er allebei van en als we ons omdraaien, zien we een jongen die vast en zeker Spaans moet zijn. Hij heeft zwart haar, donkere ogen en een bruinverbrande huid. Hij draagt een rode korte broek en een wit T-shirt, dat flink afsteekt bij zijn gebronsde →

armen. Mirjam vertelt hoe wij heten en dat we uit Nederland komen.

'Ik woon in een dorpie hier vlakbij en als vakantiewerk doe ik klusjes op deze camping. Op momenten zoals deze vind ik dat erg leuk, het voelt niet bepaald als werk om hier met jullie te praten', zegt hij lachend in een beetje gebrekkig Engels. 'Hoe oud zijn jullie eigenlijk en hoe lang zijn jullie al vriendinnen?' Net als ik wil antwoorden dat we toevallig allebei vijftien zijn en elkaar vandaag pas hebben ontmoet, verontschuldigt Mirjam zich dat ze even naar de wc moet. Voordat ik haar kan laten merken dat ik me nou ook weer niet zo op mijn gemak voel dat ik wel alleen met Juan wil achterblijven, is ze al weggegaan. 'Aardig meisje, maar jij mag er ook wezen', zegt Juan. Versta ik dit nou goed, is hij met me aan het flirten? 'Mooie haarkleur heb je.' Verbaasd kijk ik Juan aan. 'Ik dacht dat Spaanse jongens meer van blonde meiden hielden?' mompelt ik. 'Nee hoor, ik vind jouw bruine lokken juist prachtig.'

'Juan!' De campingeigenaar kijkt streng en Juan knipoogt naar me dat hij weg moet. 'Hij wil dat ik straks als extra kracht achter de bar ga staan', verklaart hij. 'Ik zie je zo vast nog wel!' En weg is hij.

'Ik had meteen het idee dat hij jou leuk vond', tettert Mirjam in mijn oor. 'Ik zag het gewoon aan de manier waarop hij naar je keek.' Triomfantelijk dans ze om me heen en blèrt tegelijkertijd mee met het nummer *Umbrella* dat luid door de speakers klinkt. 'Hij staat trouwens nog steeds naar je te gluren van achter de bar.' Ik probeer zo normaal mogelijk verder te dansen, maar kan niet ontkennen dat ik de situatie superspannend vind. We zijn al een paar uur in de disco en eigenlijk heb ik inmiddels pijn aan mijn voeten van het vele bewegen op mijn zomerhakjes, maar omdat Juan nog steeds achter de bar staat, wil ik nog niet weg. 'Ik weet wat', zegt Mirjam. 'Als jij nou eens een boodschap voor hem op een bierviltje schrijft?' Afkeurend kijk ik haar aan. 'Ik weet het niet, hoor. Hij kan toch ook het initiatief nemen als hij me echt zo leuk vindt?'

'Doe niet zo ouderwets, joh. Hij is nota bene aan het werk. Nee, jij gaat er zelf achteraan. Juan wordt de eerste hunk met wie jij gaat zoenen', beslist Mirjam voor me. Voor de zoveelste keer vandaag moet ik lachen om haar vastberadenheid. Als ze een bierviltje op de statafel voor ons legt, aarzel ik niet eens meer. Wat heb ik te verliezen?'

'Do I see you tomorrow night at 8 at the beach behind the campsite? X Iris.' Ik schrijf het op alsof ik nooit anders heb gedaan dan jongens op deze manier versieren. 'Hey Iris, mag ik je even voorstellen aan Johan?' Anna staat opeens naast me, met een schuchter uitzienende, ontzettend lange Duitse jongen aan haar zijde. Terwijl zij in het Engels aan haar vriendje uitlegt dat ik haar zusje ben, loopt Mirjam naar de bar. Precies zoals we hebben afgesproken, geeft ze Juan mijn bierviltje. Ik zie dat ze ook iets in zijn oor fluistert en voel hoe zijn blik op mij blijft rusten. Als Mirjam terugkomt, laten we Anna

en haar Duitser even voor wat ze zijn.

Giechelend lopen we de tent uit. 'Het komt zeker allemaal goed', fluistert Mirjam als afscheid, als we bij de caravan van mijn ouders zijn. 'Zullen we overmorgen samen naar het strand gaan, dan kun je me helemaal bijpraten!' Ik beloof het haar. Als ik in het tentje kruip waarin Anna en ik slapen, voel ik kriebels in mijn buik. Stel dat Juan morgen inderdaad de eerste jongen wordt met wie ik ga zoenen? Hoe zou het zijn, hoe zou hij smaken? Kan ik het wel en verpest ik het niet? Het is voor het eerst sinds lange tijd dat ik in slaap val zonder dat ik jaloers ben op Anna. Al is zij nog niet terug uit de disco – ze zal nog wel ergens staan tongen met die Duitser – het maakt mij even niets meer uit. Juan heeft naar Mirjam geknikt dat hij er zou zijn, dus ik heb morgen een echte date!

Half acht, ik ben er bijna klaar voor. Vanmiddag heb ik mijn benen onthaard, mijn gezicht geschrubd en net heb ik mijn lippen natuurlijk weer van een mooi laagje lipgloss voorzien. Het is maar goed dat ik vandaag op het strand nog even heb kunnen slapen, want afgelopen nacht is daar minder van gekomen. Ik dommelde lekker in, maar daarna werd ik steeds wakker van de zenuwen voor mijn afspraakje met Juan. Mijn ouders merkten vandaag ook allebei een paar keer op dat ik zo stil was en zelfs Anna viel dat merkbaar op, want zij vroeg ook al of er iets aan de hand was en of het soms met Mirjam, mijn nieuwe vriendin van de camping, te maken had. Ik heb alles ontkend. Ze hoeven niet te weten dat ik een date heb. In plaats daarvan heb ik mijn ouders verteld dat ik vanavond met Mirjam uitga in het stadje waaraan onze camping grenst. Ze vonden het goed, op voorwaarde dat we samen teruglopen naar de camping. 'En ik wil dat je uiterlijk om één uur in je tent ligt. Al is het dan vakantie, je bent pas vijftien', zei mama nog. Ik knikte, ik was allang blij dat ze niet verder doorvroeg naar welk café we dan precies wilden.

Mijn hart klopt in mijn keel als ik naar de boulevard achter onze camping loop. Al is de zon bijna onder, het is nog vijftientig graden, dus ik heb een knalrood topje aangetrokken en mijn witte rokje. Gespannen ga ik tegen de enige boom zitten die bij de strandopgang staat. Vanaf hier heb ik goed overzicht; ik kan precies zien wie het strand op en af gaat. Kwart voor acht, ik zal nog even geduld moeten hebben. 'Airis!' hoor ik even later achter me. Ik schrik me een ongeluk, want Juan komt toch nog van een andere kant dan ik had verwacht. 'Hey!' ik moet lachen om hoe hij mijn naam uitspreekt. Airis. Dat klinkt best leuk. 'Shall we go for a walk?' Juan kijkt me stralend aan als hij me aan mijn hand omhoog trekt. Mijn hart maakt een sprongetje en ik probeer zo zelfverzekerd mogelijk terug te glimlachen. Een kwartier lang lopen we zwijgend naast elkaar. Onze voetstappen laten sporen achter in het mulle zand. 'Kijk wat een mooie golf', wijst Juan af en toe. Verder weet hij

net zo min veel uit te brengen als ik. Ik kan het me bijna niet voorstellen bij zo'n mooie jongen, maar het lijkt wel alsof hij ook verlegen is. Hoezeer ik ook probeer te bedenken wat Mirjam zou zeggen in deze situatie, of voor mijn part Anna met haar babbels tegen haar Duitse lover, het helpt niet. Gelukkig wordt Juan vanzelf spraakzamer. 'Je denkt misschien dat ik veel ervaring heb met meisjes, omdat ik op een camping werk en soms achter de bar sta, maar niets is minder waar, hoor.' Afwachtend kijkt hij me aan, peilend wat ik van zijn uitspraak vind. 'Nou eh, ik dacht inderdaad dat jij wel vaker strandwandelingen zou maken, op deze manier, zeg maar.' Ik probeer hem een nonchalante knipoog te geven, maar of het overkomt, weet ik niet.

'Ik heb een oudere zus, heb eh... jij nog broers of zussen?' De vraag is eruit voor ik het weet en al vind ik het geen knafler, ik wilde tenminste iets zeggen om de ongemakkelijke stilte tussen ons te verbreken. 'Dat vertel ik je later wel. Eerst meer over de liefde. Ik heb wel eens een vriendinnetje gehad, maar dat was een paar jaar geleden', zegt Juan. 'Dat was nog niet bepaald serieus. Dit afspraakje met jou is... anders. Ik kan moeilijk woorden vinden om het te omschrijven, en dat terwijl ik normaal gesproken op zich niet verlegen ben. Ik denk dat het komt doordat je me, gisteravond in de disco... je was zo mooi, je hebt me... betoverd.' Juan pakt mijn hand en mijn hart klopt nu helemaal als een gek in mijn keel. Wow, dit is wat ze bedoelen met verliefd zijn, schiet door mijn hoofd. En dan gebeurt het. Juan draait zich helemaal naar mij toe, pakt ook mijn andere hand en beweegt zijn gezicht steeds dichterbij naar het mijne. Voordat ik me zorgen kan maken, voel ik zijn lippen al op mijn mond. Voorzichtig doe ik 'm open en raken onze tongen elkaar. Eerst is het nog een beetje onwennig, maar al gauw lijkt het alsof we nooit anders hebben gedaan dan elkaar kussen. We zoenen, zoenen en zoenen. Ik voel hoe Juan zijn ene hand losmaakt uit de mijne en op mijn rug legt. Hij drukt me iets steviger tegen zich aan, zodat de rillingen over mijn hele lijf lopen. Ook zijn andere hand laat hij los en daarmee streelt hij door mijn haar. 'Beautiful hair', mompelt hij als onze lippen even adem-pauze nemen. Ik kijk in zijn bruine ogen en voel me... beter dan ooit. 'Ik heb me nog nooit zo goed gevoeld. Jij geeft me het idee dat ik... mooi ben.' Verbaasd kijkt Juan me aan. 'Dat ben je toch ook, prachtig zelfs! Zullen we even daar bij die palmboom gaan zitten?'

Met Juan onder een palmboom zitten voelt als een sprookje. Nog ruim twee uur kussen we. Hij houdt me vast, streelt mijn rug. Ondertussen fluisteren we lieve woorden tegen elkaar en praten we over school, onze levens en de verschillen tussen Nederland en Spanje. Juan is zo'n schat, hij gaat geen stapje verder dan ik wil, maar hij lijkt met mij knuffelen en kussen al helemaal het einde te vinden. Om kwart voor één lopen we terug naar de boulevard en nemen we afscheid. 'Morgen overdag moet ik werken op een andere camping van dezelfde eigenaar als

waar jij logeert. Maar zie ik je 's avonds weer, zelfde tijd, zelfde plaats?' Ik kan alleen maar knikken en Juan nog een lange kus geven. Als ik wegliep en achterom kijk, zie ik dat hij me met zijn ogen volgt, om te checken of ik wel veilig de camping op kom. Ik kan niet wachten tot ik Mirjam morgen alles kan vertellen over onze date. Zuchtend van verliefdheid poets ik mijn tanden in het felverlichte toiletgebouw en kruip daarna in mijn tentje. Anna is er nog niet, die zal nog wel ergens rondhangen met haar Duitse lover. 'I don't care, wat een verschil met vorig jaar: mijn vakantie kan nu al niet meer stuk!' schrijf ik in mijn dagboek, voordat mijn ogen dichtvallen van vermoeidheid.

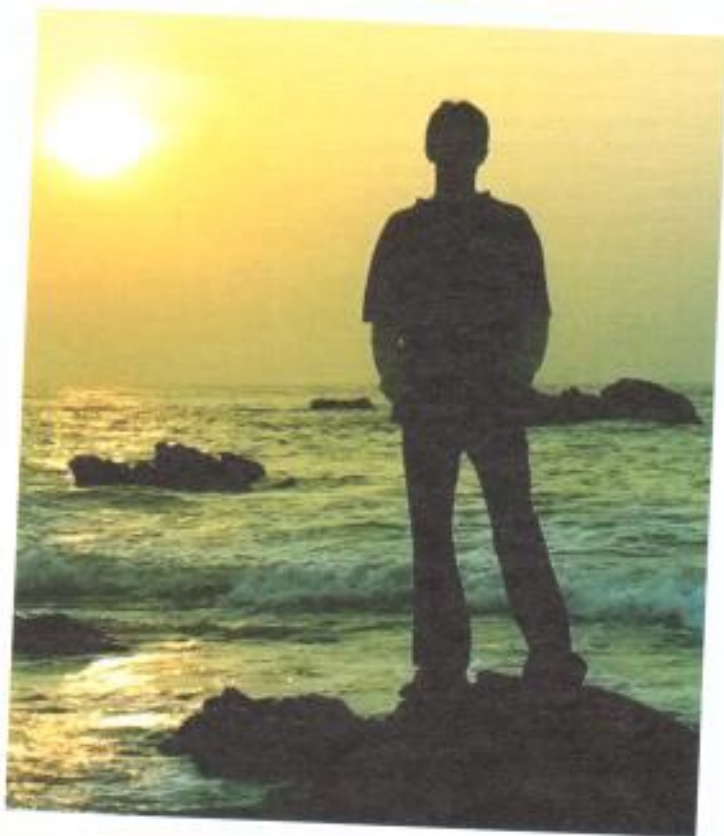
'Wakker worden dames, het ontbijt is klaar!' Mijn vaders opgewekte hoofd steekt door de ritssluiting van onze tent. Poeh, het voelt alsof ik maar een paar uur heb geslapen, maar op mijn horloge zie ik dat het toch alweer tien uur 's ochtends is. Anna ligt ook nog naast me op één oor, ik heb haar vannacht helemaal niet horen binnenkomen. 'Ik heb voor allebei een pain au chocolat meegenomen.' Mijn vader weet wel hoe hij zijn vrouwen moet verleiden. Hoewel ik voor mijn gevoel nog best een tijdje zou kunnen doorslapen, schiet ik toch in een rokje en hemdje en kruip bij pap en mam aan de ontbijttafel. 'En, was het gezellig in het café? Nog leuke jongens ontmoet?' Papa is duidelijk in een goed humeur, hij leeft altijd helemaal op als we zo'n veertienhonderd kilometer van zijn werk vandaan zijn. 'Nee, niet echt, maar het was wel heel gezellig met Mirjam, vanavond gaan we weer uit.' Ik weet niet eens precies waarom ik de waarheid niet vertel. Ik denk dat ik het gewoon nog even voor mezelf wil houden. Morgen zal ik pap en mam wel inlichten over Juan, maar eerst wil ik Mirjam bijpraten.

'O, ik heb gisteravond zo'n geweldige jongen ontmoet!' Anna komt met een slaperig gezicht onze tent uit en voor het eerst sinds tijden vind ik het niet irritant dat haar ogen stralen. 'Hij heet Carlos en is een Spanjaard. Hij is echt superknop!' Mam knipoogt naar mij, terwijl pap vraagt of de Duitser blijkbaar alweer verleden tijd is. 'Ja, ik was met hem alweer uitgepraat. En bij nader inzien zoende hij ook niet bepaald lekker.' Anna deelt haar liefdesstory's altijd in geuren en kleuren met ons en deze keer vind ik dat prima. 'Aan het einde van de middag heb ik weer met Carlos afgesproken', kirt ze. 'Maar eerst ga ik zo shoppen met Linda, een Nederlands meisje dat ik ook gisteravond heb ontmoet. Haar moeder neemt ons mee naar een markt in een plaatsje verderop.' Mijn ouders proberen ons nog over te halen mee te gaan naar een oude kerk in een stad op honderd kilometer afstand van de camping, maar het is vergeefse moeite. Anna is niet van haar shopplan af te brengen en ik trek straks mijn roze bikini aan, want ik ga met Mirjam op het strand liggen en haar bijpraten over mijn Spaanse hunk...

'En, vertel nou!' Mirjam kijkt me aan, ongeduldig en ondeugend tegelijk. We hebben

onze handdoeken tegen elkaar aangeschoven en ons net van top tot teen ingesmeerd met zonnebrandcrème. 'Het was heerlijk', zucht ik. 'Ik neem aan dat jullie hebben gezoend?' vraagt ze quasi-streng. Ik knik alleen maar. 'En aan je gezicht te zien is het goed bevalen?'

Opnieuw knik ik. 'Juan is zo lief, niet te geloven. Hij hield me steeds vast, streelde mijn rug, en tja, het smaakte gewoon naar meer. Na een paar seconden leek het al alsof we het al jaren gewend waren om elkaar te kussen en alsof we voor elkaar gemaakt waren!' Mirjam lacht. 'Wauw, wat romantisch, zeg. Ik hoop dat ik ooit ook zo'n vriendje krijg. Wat vind jij van die meneer met die gele zwembroek daar, zou dat wat voor mij zijn?' Ik kijk in de richting waar Mirjams vinger naartoe wijst en kom niet meer bij zodra ik de heer in kwestie spot. Meneer is een goede benaming, want deze vant is minstens veertig, kaal en tot overmaat van ramp heeft hij ook nog een bierbuik. Hij is dus niet bepaald aantrekkelijk en Mirjam trekt een vies gezicht, ten teken dat het een grapje was. 'Maar wat vind je dan van die jongen met dat blonde haar en die blauwe zwembroek, met dat surfboard?' Mirjam knikt goedkeurend. 'Uit welk land zou hij komen? Duitsland, België of misschien is hij wel gewoon Nederlands?' We gissen nog een tijdje door en wijzen om de beurt jongens aan die we wel of juist niet leuk vinden. Ik kijk puur naar potentiële kuskandidaten voor Mirjam, want zelf zit ik helemaal met mijn gedachten bij Juan. Gelukkig gunt Mirjam me dat duidelijk, ze is helemaal niet het type dat jaloers gaat doen omdat ik nu een vriendje heb en zij niet. 'Ik snak naar een grote cola light met citroen.' Mirjam sjoert haar rokje over haar bikini en slaat haar handdoek uit. 'Ja, lekker, zullen we nog even wat drinken op dat coole terrasje aan de boulevard, vlak achter de camping? Ik heb nog een uur of zo, daarna ga ik douchen en me klaarmaken voor mijn

date met Juan.' Mirjam rekent hardop uit dat ik daar dan nog tweeënhalve uur voor heb, dus dat het vast wel goed zal komen. Door het hete zand sjok ik op mijn slippers achter haar aan naar de strandopgang en het terras. We hebben uren in de zon liggen bakken en ik voel me loom, dus wat fris kan ik wel gebruiken.

De Spaanse ober die even later twee grote glazen cola light op ons tafeltje zet, blijkt een flirt eerste klas. 'Wow, two beautiful ladies on the beach!' knipoogt hij. We krijgen ook nog gratis een schaalje met nootjes van hem bij onze drankjes. Net als ik wil vragen of hij niets voor Mirjam is, zie ik dat haar blik plotseling verstart. 'Is... is dat niet jouw zus?' Ik kijk in dezelfde richting als zij en dan zie ik het. Een eindje verderop loopt Anna, met haar rug naar ons toe. Naast haar loopt een jongen, ze houden elkaars hand vast. Het volgende moment geeft hij haar een zoen op haar mond. Het is net alsof de grond ineens compleet onder mijn voeten vandaan zakt. Ik zie of hoor verder niets meer, mijn blik is alleen nog gefocust op het gelukkige stelletje zo'n vijftig meter bij ons vandaan. 'Dit kan niet waar zijn', mompelt Mirjam naast me. Maar ik beseft dat het wel waar is. De jongen naast Anna is Juan. Geen twijfel mogelijk. Na een paar seconden in shock naar hen staren worden mijn ogen vochtig. Er schiet van alles door mijn hoofd en dan neem ik een beslissing. 'Ik ga', weet ik nog uit te brengen naar Mirjam. Ik sta op, gris →

mijn tasje van tafel en ren weg. 'Wacht, Iris, waar ga je naartoe?' hoor ik Mirjam vanuit de verte roepen. Maar ik ben niet meer te stoppen. Ik ren, ren en ren, terwijl de tranen over mijn wangen stromen. Langs de camping, langs de restaurantjes aan de boulevard, in de richting van het dichtstbijzijnde stadje. Eén slipper raak ik onderweg kwijt, de andere schop ik automatisch ook maar uit. Mijn tasje klem ik juist steviger tegen mijn buik. Geen idee waar ik naartoe ren, maar ik wil in ieder geval zover mogelijk weg van wat ik net heb gezien. Anna en Juan. Mijn zus en mijn lieve, knappe Juan. Mijn vakantie vriendje, de eerste jongen met wie ik heb gezoend. Vanavond had ik weer met hem afgesproken. Wat zou er zijn gebeurd als Mirjam en ik hem net niet met Anna hadden gezien? Ik wil er niet eens aan denken, in plaats daarvan ren ik nog verder door, de stad in, tot ik niet meer kan. Higgend kijk ik om me heen. Dit deel van deze Spaanse plaats ken ik niet. Met pap en mam ben ik alleen op het grote plein geweest, waar elke zondag markt is, en in de winkelstraten daaromheen. Zo te zien ben ik nu in een buitenwijk beland. Puffend loop ik verder, het zweet loopt in straatjes over mijn gezicht en vermengt zich met mijn tranen.

'You need help?' Een oud, Spaans mannetje kijkt me verwachtingsvol aan. Ik schud mijn hoofd en op hetzelfde moment schiet me iets te binnen. 'Internet, dat heb ik nodig. Is hier ergens een internetcafé?' De man spreekt nauwelijks Engels, maar uit zijn woorden weet ik toch vaag op te maken dat er een paar straten verderop eentje moet zijn. Ik vraag een Spaanse vrouw nog een keer de

weg en dan sta ik voor het café. 'Voor vijf euro mag je een uur achter de computer', vertelt een oud mannetje me. Ik pak het geld uit mijn portemonnee en log in op MSN. Ik heb verschrikkelijke behoefte om met Melissa te praten, mijn beste vriendin. Zij zit ongeveer dag en nacht op MSN, dus als het goed is, kunnen we zo chatten.

Ikke: Lis, ik moet met je praten, ik ben zo in de war!

Lizzy: ??? Is Spain niet cool?

Ikke: Neel! Ik heb net iets afgrijselijks gezien! Ik heb eergister een jongen ontmoet, Juan, een superknappe Spanjaard. Bizar genoeg viel-ie op mij. Gister had ik een fantastische avond met hem, we hebben de hele tijd gezoend en het was zooo fijn. Vanavond hadden we weer afgesproken. Maar toen zag ik hem net met Anna lopen, hand in hand en hij zoende haar! Ik weet niet meer wat ik moet doen. Ik zit hier te janken in een internetcafé, ik ben weggerend van een terras. Ik wil eigenlijk niet meer terug naar de camping. Ik wil Juan niet meer zien en Anna al helemaal niet. Ik haat haar! Waarom verpeest mijn zus nou mijn hele leven?!

Lizzy: Wow, dat is een heil of a story. Weet je heel zeker dat het echt jouw Juan was?

Ikke: Ja, ik ben niet achterlijk. An en hij zagen mij en Mirjam (= vakantie vriendin) niet, maar wij konden hen wel goed zien. Geen twijfel mogelijk.

Lizzy: Weten je ouders waar je nu bent?

Ikke: Nee, ik ben weggerend, aan een stuk door naar het stadje bij de camping. Ik wil voorlopig echt niet terug. Ik trek dit niet, mijn hart is gebroken...

Lizzy: Lieve Ier, ik vind het zooo k... voor je. Ik wou dat je hier was en ik je kon troosten. Ik weet dat je het nu niet wilt horen, maar als je terug bent, gaan we samen weer op jongensjacht, oké? Er zijn echt heel veel leuke guys en jij verdient veel beter dan zo'n oneerlijke L. als die Juan! En over Anna: misschien heeft zij het

niet expres gedaan? Wist ze dat hij jouw vriendje was?

Ikke: Nee, mijn ouders ook niet. Ik heb mijn date verzwagen en gezegd dat ik met Mirjam wat was gaan drinken. Ben blij dat jij er bent, maar meer dan dit kun je nu inderdaad niet voor me doen. Moet nadenken en rustig worden. Zoek je later weer op op MSN. XXX

Lizzy: Ier, doe alsjeblieft geen gekke dingen. Ga gewoon straks terug naar de camping en praat met Anna en dan dumpen jullie allebei die Juan. Hou van je, denk aan je, blijf de hele avond ingelogd voor jou.

Ik klik het scherm weg en loop verdoemd naar buiten, de nog felle zon in. 'Hey, you have another 45 minutes!' Het mannetje van het internetcafé probeert me terug te roepen, maar ik hoor het maar half. Water, dat heb ik nodig. Naast het café zit een supermarktje, daar loop ik naartoe. Even later ga ik met een fles aqua in de schaduw op de stoep voor de winkel zitten. Geen idee hoelang ik daar al zit, ik huil nog steeds en heb mijn armen om mijn benen geslagen, als ik opeens met gierende banden een auto hoor remmen.

'Iris!' Verward kijk ik op, in de bezorgde gezichten van pap, mam en Mirjam. 'We hoorden van Mirjam wat er is gebeurd. O, meisje toch!' snikt mama. 'We waren hartstikke ongerust toen ze vertelde dat je kaihhard was weggerend en dat je zo overstuur was!' Aan haar gezicht zie ik dat Mirjam ook heeft gehuild en uit papa's schorre stem leid ik af dat hij het net zo moeilijk heeft gehad. 'Ik moet je snel de waarheid vertellen!' roept Mirjam ondertussen door mijn ouders heen. Niet-begrijpend kijk ik haar aan. De waarheid is toch al lang duidelijk? Juan is een leugenaar, niks meer en niks minder. 'Toen ik naar de caravan van je ouders rende om hen te waarschuwen, bots-te ik tegen Juan op!' Mirjam struikelt bijna over haar woorden, zo snel wil ze vertellen wat ze weet. 'Ik begreep er niets van, want hij en Anna waren alleen maar verder het strand op gelopen, dus hij kon daar eigenlijk helemaal niet zijn! Ik begon meteen tegen hem te schreeuwen, dat ik hem net nog daar had gezien met jouw zus en dat jij heel verdrietig was weggerend. Hij begreep er niets van en zei dat hij pas net klaar was met werken en meteen naar de camping was gekomen om jou te verrassen. Toen zei ik dat ik toch echt net een jongen had gezien die als twee druppels water op hem leek. Begint hij opeens te lachen en zegt dat dat zijn tweelingbroer Carlos moet zijn geweest!'

Vijf minuten later zitten we in de auto: pap, mam, Mirjam en ik. Ik ben helemaal beduusd van wat ik net allemaal heb gehoord, maar zo blij! Juan heeft dus een tweelingbroer, Carlos. En dát is de nieuwe date van mijn zus! In gedachten probeer ik alles razendsnel weer op een rijtje te krijgen. Juan is dus geen player, hij vindt mij nog steeds echt leuk! 'Hij is blijven wachten bij jullie caravan, voor het geval je daar naar terug zou komen',

Schrijfwedstrijd

Jij mag de afloop van dit verhaal helemaal zelf verzinnen! Schrijf jouw einde in minimaal 750 en maximaal 1500 woorden en mail je tekst uiterlijk 1 oktober 2008 naar redactie@girlz.audax.nl. De zelfverzonnen ontknoping die wij het beste vinden, publiceren we in de volgende Girlz! X-tra. Ook krijgt de schrijfster een pennenpakket van Stabilo dat bestaat uit:

- ✱ 1 x STABILO point 88 rollerset met alle 25 kleuren
- ✱ 1 x STABILO 's move easy roze-wit
- ✱ 1 x STABILO Tropikana balpen, etui à 6 kleuren
- ✱ 1 x STABILO 's move nightfever

T.w.v.
€30,-

vertelt Mirjam nog. En pap en mam leggen uit dat Melissa vanuit Nederland naar papa's mobieltje heeft gebeld, een tijdje nadat Mirjam hen had verteld dat ik was weggerend. 'Ze zei dat je in een internetcafé in de stad zat te huilen. Gelukkig wist Juan ons te vertellen dat er maar één internetcafé is in deze buurt, vandaar dat we zo snel hier naartoe konden rijden.'

Als we even later de camping op rijden, gieren de zenuwen door mijn lijf. Straks ontmoet ik Juan weer, maar ik zie er niet uit met mijn uitgelopen mascara en zweetvlekken op mijn hemdje! Ergens schaam ik me ook een beetje dat Mirjam en ik ons zo in hem blijken te hebben vergist en dat ik zo kinderachtig ben weggerend. Maar ja, wie verwacht nou dat zo'n Spaanse hunk een dubbelganger heeft? 'Het valt reuze mee hoe je eruitziet. Juan zal alleen maar superblij zijn om je weer te kunnen zoenen.' Mirjam lijkt mijn gedachten te raden. Veel tijd om me verder zorgen te maken, heb ik niet, want we rijden veld C al op en daar zie ik hem zitten, in kleermakerszit voor mijn tent. Een beetje aarzelend stap ik de auto uit, maar Juan aarzelt gelukkig geen moment. Met twee grote stappen is hij bij me en slaat zijn armen om me heen. 'O, weird girl, I missed you!' Ik voel zijn lippen in mijn nek en registreer ook nog net dat mijn ouders en Mirjam een klein applausje geven, alsof we ons midden in een hereniging van Spoorloos of zo bevinden. Daarna verdwijnt de omgeving voor mijn gevoel naar de achtergrond en draait alles om Juan en mij. Onze lichamen willen elkaar niet loslaten en ik voel zijn lippen weer op de mijne. Juan zoent me minder voorzichtig dan de eerste keer, maar niet minder lekker. Ik geniet van zijn tong in mijn mond en vergeet even dat ik mezelf tot voor kort als 'verlegen' bestempelde. Met Juan klopt het gewoon en daardoor durf ik op mijn gevoel af te gaan en hem vol verlangen terug te kussen. Ik heb geen idee hoelang we zoenen, want het is alsof de tijd niet meer bestaat. 'Niets kan deze vakantie of onze liefde nog verpesten', fluister ik in het Engels tegen mijn vriendje, als we even ademhalen. Maar dan wordt de stilte wreed verstoord door de stem van mijn moeder. 'O nee, Anna is weg! Haar spullen liggen niet meer in de tent, nu is zij er vandoor!' Verschrikt kijk ik Juan aan, die er niets van heeft verstaan. Terwijl ik voor hem vertaal wat er aan de hand is, dringt het tot me door dat ons blijkbaar nog geen rustige avond is gegund...

Hoe gaat het verder?

Weet jij waar Anna is en hoe dit verhaal afloopt? Is ze misschien weggegaan met Carlos of is er iets heel anders aan de hand? En hoe vinden Iris, haar ouders, Mirjam en Juan haar terug? Zal de rust terugkeren en kunnen Iris en Juan de rest van de vakantie van elkaar genieten of loopt het Spaanse avontuur van Iris' familie dramatisch af?

De verhalen die de tweede en derde plaats halen, zetten we op www.girlz-online.nl. Dus girls, klim in de pen!